

un bob din credința-mi curată!
Atîta!
Atunci, de durere-aș urla!
Ca fiara rănită așa aș urla,
cu inima
crunt sfișiată.

Ce-ar fi să rămînă
din mine, atunci,
în clipa după jaf și pierzare?
Nimic n-ar rămîne
Pricepeți? Nimic!
Și totul ar fi
destrămare.

Sau poate să-mi frîngeți
credința, ați vrea,
în ziua ferice, de mîine?
Credința aceasta a mea,
că mîine
viața va fi
cu zile mai drepte,
mai pline?